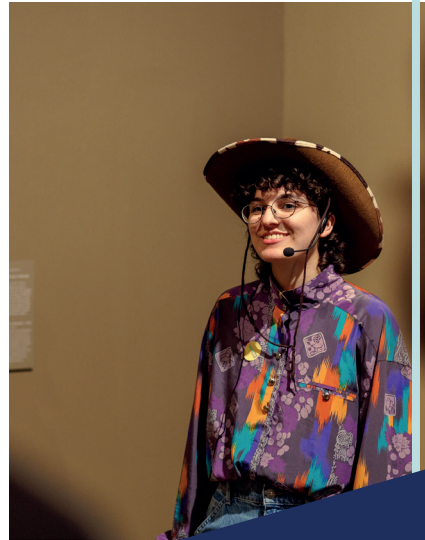
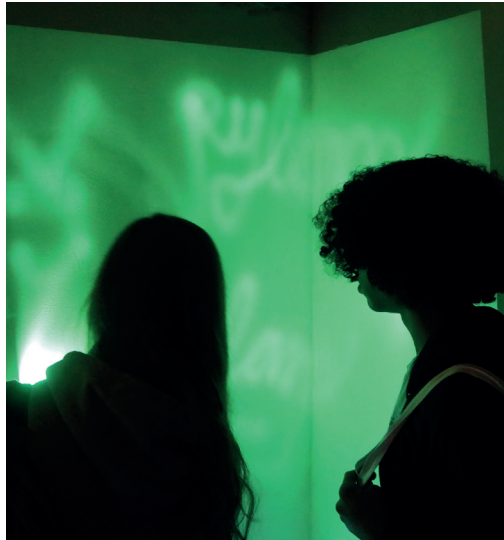

DORDRECHTS MUSEUM

Take pART
10 jaar
jongerenparticipatie
in het Dordrechts
Museum

Inhoud

Voorwoord Paul Mentzel	03
Interview museumtijdschrift Culthure	04
Interview Take pARTner Anika Hochstenbach	06
Take pART projecten door de jaren heen	08
Het woord aan: Femke Hameetman	10
Interview Take pARTner Bram Roelofs	12
Interview Take pARTner Daniel van Es	14
Het woord aan: Daphne van Daalen	16
Interview Take pARTner Masja de Boer	18
Het woord aan: Joëlle Hoogendoorn	20
Interview Take pARTner Norman Roubos	22
10 jaar Take pART	24
Interview Take pARTner Rylan Cornelia	26
Interview Take pARTner Soesja Steenhouwer	28

SOESJA

Een wereld zonder gebouwen,
alleen maar bloemen en natuur.
Dit is mijn droomwereld.
Hoe ziet die van jou eruit?

#IMAGINE

FERDINAND HART NIBBRIG

AMSTERDAM 1888 - 1915 LAREN

*Doi van de Rummel bij Constantine, Algerije,
1906*
*Valley of the River Rummel near Constantine,
Algeria*

aankoop van de kunstenaar (uit legaat), en M. Bensch 1909

Een landschap zinderend van licht en kleur, uitgevoerd in de nieuwe techniek van het pointillisme. Een gedurfde aankoop in 1909. Hart Nibbrig maakte met dit 'neo-impressionisme' kennis in Parijs, waar hij een tijdje studeerde. In Nederland was hij een van de eersten die de stippensteektechniek toepaste.

A landscape that shimmers with light and colour, executed in the new pointillist style – a daring purchase in 1909. Hart Nibbrig became acquainted with this 'Neo-impressionism' in Paris, where he studied for a time. He was one of the first to use the pointillist style in the Netherlands.

JAN SLUIJTERS

DEN BOSCH 1881 - 1957 AMSTERDAM

Villa Vita Nuova, 1910

bruikleen collectie De Ringiers, Papendrecht 2017

Villa Vita Nuova in het landelijke Laren. Hier ging Sluijters in 1910 wonen, samen met zijn nieuwe liefde Greet van Cooten. Hier maakte Sluijters zijn mooiste luministische werk: vol kleur en uitbundig geschilderd, vrij en beweeglijk, met snelle halen en stippels. Met als resultaat een verhevigde werking van het licht.

Villa Vita Nuova in rural Laren. Sluijters came to live here in 1910, together with his new love Greet van Cooten. This is where he made his finest Luminist work: exuberantly painted and full of colour, free and dynamic, with swift strokes and dabs. Resulting in an intensified effect of the light.

FILINE

Overal om je heen staan bloemen: kleine, grote, felgekleurde en lichtgekleurde. Er vliegen hemeltjes, bijen en vlinders, die zich net als jij tussen de bloemen door bewegen. Het schilderij ziet eruit als een four-explosie. Hoe denk jij dat het ruikt als je in dit schilderij staat?

#IMAGINE

“Take pART demonstreert op een prachtige en frisse manier de eigen inbreng van jongeren uit Dordrecht en de wijde omgeving.”

Een vliegende start voor Take pART

In oktober 2013 lanceerde het Dordrechts Museum het plan om een jongerenparticipatieproject te beginnen, Take pART. In juni 2015 schreef Peter Schoon, de toenmalige directeur van het museum: “We gaan de samenwerking aan met jongeren door ze niet slechts als ‘doelgroep’ te zien, maar als serieuze partners. Een jaar lang doen ze kennis, inspiratie en vaardigheden op, binnen en buiten het museum.”

Van plan naar uitvoering is met een grote snelheid gegaan: projectorganisatie, fondsenwerving, Take pARTners selecteren, kennismaken, doelen stellen, ontwerpen en een uitvoerbaar plan maken. Enthousiast en effectief kwam het project op gang. Het resultaat, herinner ik me, was geweldig. Op 15 juni 2015 maakte ik de opening mee van de tentoonstelling Take pART was here..., schilderijen en tekeningen geselecteerd door de jongeren van het project Take pART, in het huis van de fictieve kunstenaar mARTha. In het huis ben ik als bezoeker meegenomen door de Take pARTners in hun ideeën en de vormgeving. Het werkte – een andere context en frisse blik van de ontwerpers. Zo ging het vele malen. Elk seizoen startte een nieuwe groep, vaak verrassend.

Dit boekje geeft een overzicht van de Take pART-producties vanaf 2015 tot vandaag. En minstens even boeiend: het geeft een beeld van de Take pARTners. Wie waren het? Waarom deden ze mee? Wat waren hoogtepunten? En de minder leuke momenten? Wat is blijvend? De belevenissen van de Take pARTners zullen jullie, lezers, meeslepen naar hun wereld.

Take pART demonstreert op een prachtige en frisse manier de eigen inbreng van jongeren uit Dordrecht en de wijde omgeving. Voor de Gemma Mentzel Stichting (nu het Gemma Mentzel Fonds) een plezier om mee te maken; werk in de geest van Gemma en Pieter Mentzel.

De achter ons liggende tien jaren zie ik als een aanmoediging om op deze weg door te gaan. Veel succes!

- Paul Mentzel

Gemma Mentzel Fonds.

GEMMA MENTZEL FONDS

Het Dordrechts Museum verwelkomde onlangs een nieuwe lichting Take pARTners. Een groep jongeren die het museum toegankelijker wil maken voor leeftijdsgenoten. Deelnemer Anouk Kootkar en Take pART coördinator Joëlle Hoogendoorn belichten enkele aspecten van de jongerenafdeling van het Dordrechtsa Museum.

Take pART laat jongeren van binnenuit kennismaken met het museum. Het levert de deelnemers én het museum veel op.

Anouk: 'Ik vraag me al een jaar of twee af wat ik wil gaan doen na mijn studie. Iets met kunst, maar geen idee wat. Mijn zus stuurde me een flyer door over Take pART. Ik dacht: bij het museum kan ik me verder ontwikkelen en hulp krijgen bij het ontdekken van wat ik wil doen.'

Joëlle: 'Als je de snelheid van jongerencultuur bekijkt en die mengt met de traagheid van een museum, wat komt er dan uit die blender? Daar zijn we in geïnteresseerd en dat is wat we indirect onderzoeken met Take pARTners.'

Take pART startte in 2014 en heeft sindsdien grote ontwikkelingen doorgemaakt.

Joëlle: 'Aan de herinrichting van het programma is veel onderzoek voorafgegaan. Wat gaat er goed? Wat kan beter? Hoe kunnen we jonge mensen de ruimte geven om een langdurige impact te maken? Deze vragen zijn gesteld aan (oud)betrokken van het programma, medewerkers van andere musea en aan mijzelf. Dit leidde bijvoorbeeld tot een praktisch besluit: het aantal

ontmoetingsmomenten verdubbelen. Hierdoor is er meer tijd voor verdieping, individuele wensen van Take pARTners en ruimte om Take pART aan te laten sluiten bij de programmering in het museum. Daarnaast krijgen de jongeren een salaris conform leeftijd. Wij krijgen simpelweg ook betaald voor het werk dat we uitvoeren. Als we de expertise van jongeren serieus nemen, moet daar een eerlijke beloning tegenover staan.'

'Kunst, dat is leuk!'

Een museum binnenstappen is voor de meeste jongeren niet vanzelfsprekend.

Joëlle: 'Wij zijn moeilijker te vinden voor jongeren dan andersom. Dat is iets wat we altijd in gedachten moeten houden.'

Gelukkig weet Anouk de weg te vinden. Hoe kwam de kunst op haar pad?

Anouk: 'Ik denk door mijn zus, met wie ik samen tekende en schilderde. Zij is altijd al met kunst bezig geweest. Zelf raakte ik in de derde klas van de middelbare school geïnteresseerd in kunst. We gingen toen naar de Keith Haring tentoonstelling in de Kunsthall. Vanaf dat moment denk ik: kunst, dat is leuk! Omdat mijn ogen toen geopend zijn voor kunst heb ik een Keith Haring tattoo laten zetten.'

Jonge museumbezoekers

Take pART is zichtbaar in het museum, onder andere met eigen tekstbordjes in de vaste collectie.

Joëlle: 'We horen van het beveiligingsteam dat bezoekers hardop lachen wanneer ze de bordjes van Take pART lezen. Vorig jaar gaven de jongeren rondleidingen door de Cuyptentoonstelling. Meer dan 200 mensen hebben deze gevolgd en gaven de tours een 8,2. Met de rondleidingen trokken we jonge mensen naar het museum die hier voor het eerst kwamen. Take pART bereikt nieuwe museumbezoekers.'

Anouk: 'Met Femke (artistiek directeur) had ik een gesprek over wat ik als directeur zou doen in het museum. Meer hedendaagse kunst binnenhalen en sfeerkamers maken, zodat je echt in een compleet andere ruimte kan stappen wanneer je een tentoonstelling binnenloopt. Dat lijkt me heel vet. Ik denk dat meer hedendaagse kunst jonge mensen kan trekken. Er zijn op dit moment twee ruimtes waar hedendaagse kunst getoond wordt. Vergeleken met het hele museum is dat weinig. Misschien moet er een groter museum komen als oplossing!'

Kunst als gemene deler

Joëlle: 'De Take pARTners zijn allemaal jonge mensen met verschillende perspectieven op hoe je om kan gaan met kunst en het museum. We maken bewuste keuzes bij de selectie van nieuwe Take pARTners, zodat die verschillen binnen de groep goed vertegenwoordigd zijn.'

We merken dat het programma door de jaren heen steeds meer een sociaal-maatschappelijke waarde heeft. De groep is vaak een mix van mensen die op een kantelpunt staan in hun leven: wat wil ik nu en in de toekomst? Welke rol kunst daarin kan spelen, is voor het museum interessant om met hen te onderzoeken. Er zijn deelnemers die bijvoorbeeld eenzaam zijn of andere dingen aan hun hoofd hebben. Bij Take pART leren zowel de jongeren als het museum om open te staan voor het perspectief van de ander. Kunst is de gemene deler.'

Take pART is ruim twee maanden aan de slag en heeft al een sparringssessie gehad met het Management Team, workshops gevolgd in het geven van rondleidingen, de museumshop geadviseerd en meer. 'We hebben veel kennisgemaakt,' aldus Anouk.

Joëlle: 'We leggen bewust in het begin de nadruk op kennismaken. We willen allereerst dat je je op je gemak voelt. Zodat je daarna makkelijker met museumcollega's in gesprek raakt.'

Anouk: 'Ik wil heel veel leren in de tijd die ik hier werk. Dingen die ik nog niet weet. Als ik kan zien hoe het er aan toegaat in een museum en ik daarbij kan helpen, is dat alleen maar cool.'

In 2023 geven de jongeren van Take pART unieke rondleidingen door de vaste collectie, organiseren zij een avondopenstelling en komt er een korte documentaire uit over hun werkzaamheden.

Meer weten over TakepART? Volg @DordrechtMuseum op TikTok, @Takep.ART op Instagram of kijk op www.take-part.nl. Werving voor de lichting 2023-2024 begint in het voorjaar.

Take pART is mede mogelijk gemaakt door:

**GEMMA
MENTZEL
FONDS**

FONDS 21

Anika Hochstenbach

“Door Take pART heb ik ontdekt dat ik goed ben in organiseren, nu een belangrijk onderdeel van mijn werk.”

Een interview met Anika Hochstenbach (Take pARTner 2015-2016)
door Meike Mingaars (Take pARTner 2023-2024)

Meike: Volgens mijn research (lees: stalking op LinkedIn) ben je kunstenares, bestuurslid bij Teekengenootschap Pictura, junior gallery assistent bij Tinimini Room en heb je een bachelor in Fine Arts. Je was docent bij ToBe, toch? Ben je dat nog steeds?

Anika: “Ik ben geen docent bij ToBe meer, maar zit wel in het bestuur van Pictura.”

Kun je meer vertellen over je werk in de kunstwereld?

“Mijn werk is heel divers, omdat ik veel verschillende projecten doe en met verschillende plekken en organisaties samenwerk. Ik heb een jaar bij de Kunstkerk gewerkt en begin nu bij het Stedelijk Museum Schiedam. Daarnaast organiseerde ik bijvoorbeeld de ‘ramenroute’ voor The Big Draw Festival. Ook cureer ik de volgende expositie bij de Kunstkring en werk ik bij galerie Tinimini Room. Daar help ik vooral met social media, het inpakken en ontvangen van kunstwerken, en nog veel meer.”

Hoe ben je bij Pictura en Tinimini Room gekomen?

“Via een expositie bij Pictura leerde ik Ralf Kokke kennen, de galeriehouder van Tinimini Room. Toen hij een assistent zocht, vroeg hij mij direct. Bij Pictura werd ik uiteindelijk bestuurslid omdat ik actief betrokken bleef.”

Vind je het moeilijk om in de kunstwereld te werken?

“Voor mij is het altijd goed gegaan, waarschijnlijk omdat ik heel actief contact leg met mensen. Maar mijn uitdaging is nu om buiten Dordrecht voet aan de grond te krijgen.”

Je hebt veel contacten in de kunstwereld. Hoe bouw je die op?

“Mijn netwerk heb ik zelf opgebouwd. Door bijvoorbeeld veel exposities en openingen te bezoeken. Daarnaast heb ik een stage gedaan bij galerie Cokkie Snoei in Rotterdam. Daar leerde ik veel kunstenaars kennen. Ook via Instagram leg ik contact. En als je zelf ergens exposeert, ontmoet je vanzelf mensen uit het veld.”

Kom je nog vaak in het Dordrechts Museum?

“Ik ga vooral graag naar moderne exposities zoals de Schefferprijs en Kiss My Soul, waar vaak kunstenaars aan meedoen die ik ken. Dat maakt het extra leuk.”

Haal je inspiratie uit die tentoonstellingen?

“Zeker! Vooral Kiss My Soul vond ik inspirerend, omdat ik veel werk maak rondom het menselijk lichaam. Maar zelfs bij exposities met kunstwerken die minder aansluiten bij mijn stijl, zoals landschappen, let ik op technieken zoals verfstreken en lichtinval. Ook haal ik inspiratie uit de meer klassieke werken; we hebben net bijvoorbeeld een foto gemaakt bij het werk van Suze Robertson, supermooi.”

Wat vond je het leukste aan Take pART?

“Vooral de Schalcken-avond – vernoemd naar de fijnschilder Godefridus Schalcken –, waarbij bezoekers op een interactieve manier kunst beleven. Ook het ‘speeddaten’ met kunst vond ik bijzonder. Ik koos een schilderij uit de collectie en werd toen gekoppeld aan een schilder van Pictura, Ad Wesseling. Via mijn moeder kende ik Ad al een beetje. Ik was vijftien jaar en dacht: wow, hij is schilder! Toen ik aan hem werd gekoppeld gaf hij me mijn eerste professionele verf en hebben we samengewerkt in zijn atelier. Dat gaf me het vertrouwen dat ik kunstenaar kon worden.”

Heeft Take pART je geholpen bij wat je nu doet?

“Take pART heeft me laten inzien dat ik goed ben in organiseren. Tijdens een expositieavond merkte ik dat ik van nature de leiding nam en de planning bewaakte. Dat organiserende vermogen is nu een belangrijk onderdeel van mijn werk geworden.”

Wat zou je Take pART aanraden om verder te kunnen ontwikkelen?

“Meer jongeren betrekken door samen te werken met instellingen zoals ToBe. Ook zou Take pART jongeren kunnen bereiken via middelbare scholen. Veel creatieve jongeren weten misschien niet eens dat dit bestaat.”

Heb je tips voor jonge kunstenaars?

“Wees actief, bezoek exposities, spreek mensen aan en meld je aan voor open calls. Je wordt vaak afgewezen, maar dat hoort erbij. Doorzetten is cruciaal. Soms kan het wel demotiverend zijn, hoor. We hebben het natuurlijk heel erg over nu, over de dingen die ik heb bereikt, maar ik ben echt door heel veel plekken afgewezen. Daarom meld ik me voor veel dingen aan.”

Dus niet opgeven, gewoon doorgaan. Als een plek niet met jou wil samenwerken, betekent dat niet automatisch dat een andere plek dat ook niet wil.”

“Ik denk dat Take pART je goede handvatten geeft; het is aan jou is om daarmee actief iets te doen.”

En voor de nieuwe lichting Take pARTners: heb je nog tips voor ze om alles uit hun jaar te halen?

“Ik denk dat het best wel spannend is om de dingen die je krijgt aangereikt ook in te zetten. Omdat je natuurlijk nog jong bent, veel dingen aan je hoofd hebt, zoals school en weet ik veel, het leven überhaupt. Maar ik denk dat Take pART je best veel goede handvatten geeft en dat het dan ook echt aan jou is om daarmee actief iets te doen. Pak alle kansen aan. Neem initiatief, ga het gesprek aan met kunstenaars en maak gebruik van de mogelijkheden die je krijgt.”

En tot slot: wat is je ultieme doel?

“Ik werk met kortetermijndoelen. De komende vijf jaar wil ik me meer focussen op mijn eigen schilderijen en tekeningen, naast mijn organisatorische werk. Ook wil ik buiten Dordrecht exposeren en een betere balans vinden tussen werken in mijn atelier en andere projecten.”

Take pART projecten door de jaren heen

Femke

Hameetman

Directeur Dordrechts Museum

**“Take pART houdt het
Dordrechts Museum
jong.”**

Soms erger ik me aan mezelf: sta ik naar een prachtig schilderij te kijken en voor ik het weet heb ik het alweer van voor tot achter geanalyseerd. Compositie, stijl, de stroming waartoe het behoort, de maker en haar/zijn/hen historisch en cultureel kader. Dan mis ik dat onbevangen kijken van vroeger. Dat verrast worden door kunst, zoals alleen jongeren dat kunnen.

Jonge ogen kijken anders naar kunst, zonder de bagage van jaren aan kunsthistorische theorieën. Gewoon: puur, nieuwsgierig en met lef. Precies daarom hebben jongeren hier in het museum een eigen plek. Ze schudden de boel op en houden ons 'ouwetjes' scherp. Niet omdat dat hip is, maar omdat dat essentieel is voor een levend museum.

In het Dordrechts Museum maken we kunst toegankelijk voor iedereen. Dat doen we door verschillende perspectieven te bieden. Take pARTners zijn hierin onmisbare bruggenbouwers. Ze laten niet alleen nieuwe kanten van kunst zien, maar inspireren bezoekers ook om verder te kijken dan hun eigen kaders.

Ik ben trots als ik de Take pARTners rondleidingen zie geven, als ze een avond het museum overnemen en Gen Z wél weten te bereiken, als ze me hun (on) gezouten mening geven. Dat is precies wat kunst nodig heeft: vernieuwing, uitdaging en, vooral, het perspectief van degenen die onze toekomst zijn.

Het Dordrechts Museum mag dan een van de oudste musea van Nederland zijn, Take pART houdt het jong.

Bram Roelofs

“Take pART is niet alleen goed voor het museum, maar ook voor de jongeren zelf.”

Een interview met Bram Roelofs (Take pARTner 2023-2024)
door Cherylia Boussakou (Take pARTner 2021-2023)

Cherylia: Kun je jezelf even kort voorstellen?

Bram: “Natuurlijk! Ik ben Bram Roelofs, 23 jaar en woon in Dordrecht. Ik heb altijd al een creatieve kant gehad. Ik houd van schilderen, tekenen en journaling. Ook koken en bakken zijn voor mij een creatieve uitlaatklep.”

Hoe ben je bij Take pART gekomen?

“Tijdens mijn middelbareschooltijd kende ik mensen die meededen, maar ik had me er toen nooit echt in verdiept. Na mijn studie Mediakunst, Design en Architectuur wilde ik praktijkervaring opdoen in een museum. Toen ontdekte ik dat Take pART een goede opstap was om in de culturele sector te werken.”

Was je voor Take pART al bekend met het Dordrechts Museum?

“Ik kende het Dordrechts Museum wel, maar mijn eerste ervaringen waren niet heel positief. Op de middelbare school moesten we drie keer in één week naar het museum en toen vond ik het stoffig en saai. Nu zie ik hoeveel het museum is veranderd en hoe de ruimtes en tentoonstellingen veel levendiger zijn geworden.”

Denk je dat Take pART heeft bijgedragen aan die verandering?

“Dat zou kunnen! Ik weet niet precies wat de eerdere Take pART-groepen hebben gedaan, maar het idee dat jongeren invloed hebben op hoe het museum eruitziet en wordt beleefd, lijkt me zeker mogelijk.”

Hoe heb jij zelf bijgedragen aan die verandering?

“Ik heb onder meer meegewerkt aan de tekstbordjes bij de kunstwerken. Ik vond het leuk om mensen op een andere manier naar kunst te laten kijken. Mijn bordje ging over een schilderij van twee mensen in pak, waarbij ik de kijker wilde laten nadenken over de ruimte tussen hen. Mijn tekst was: ‘Alleen samen of samen alleen?’. Dat zette mensen aan het denken over hun relatie tot elkaar.”

Wat heeft je het meest verrast tijdens Take pART?

“Hoe serieus we als groep werden genomen. Oudere Take pARTners vertelden dat het project vroeger minder betrokken was bij het museum; er was bijvoorbeeld maar één Take pART-meeting per maand. Binnen mijn groep mochten we echt meedenken en ideeën inbrengen. Ook leerde ik veel over mezelf. Ik kan bijvoorbeeld best een twijfelaar zijn. Bij Take pART kon ik uitproberen hoe iets zou uitpakken wanneer ik mijn ideeën gelijk zou delen in plaats van er lang zelf over na te denken.”

“Ik denk wel dat jongeren invloed kunnen hebben op hoe het museum eruitziet en wordt beleefd.”

Welk project vond je het leukst?

“De toegankelijkheidstest vond ik geweldig. We liepen met een checklist door het museum en gaven feedback over bijvoorbeeld de leesbaarheid van de bordjes en de gebruiksvriendelijkheid van de website. Ik vond het fijn om concreet bij te dragen aan het verbeteren van het museum. Ook het project waarbij we ouderen in een wijk bezochten en ze later naar het museum haalden, vond ik heel waardevol. Hun dankbaarheid gaf voldoening.”

Hoe verschilt het werken met jongeren in vergelijking met volwassenen in een museum?

“Jongeren zien een museumbezoek vaak als een sociale activiteit en houden van interactie, terwijl volwassenen het meer als een individuele, contemplatieve ervaring beleven. Jongeren betrekken bij een museum vraagt dus om een actievere aanpak.”

Hoe kunnen musea meer jongeren aantrekken, denk je?

“Door beter aan te sluiten bij hun beleavingswereld. Dat kan via social media, podcasts en interactieve projecten waarin jongeren iets kunnen bijdragen.”

Je koos ervoor om op de foto te gaan bij een schilderij van Mancini. Waarom?

“Dit werk fascineert me omdat het lijkt alsof je door een wazige lens kijkt. Mancini schilderde in blokjes en legde de focus puur op kleur. Dat dwingt je om op een andere manier te kijken en dat vind ik heel interessant. Bovendien heb ik in het social media-team van Take pART een ‘Wist je dat’-post over dit werk gemaakt, dus het heeft ook een speciale herinnering voor me.”

Wat heeft Take pART jou persoonlijk gebracht?

“Het heeft me niet alleen meer inzicht in de museumwereld gegeven, maar ook geholpen in mijn persoonlijke ontwikkeling. Ik heb geleerd om mijn ideeën sneller te delen en mijn stem te laten horen. Take pART is niet alleen goed voor het museum, maar ook voor de jongeren zelf.”

Daniel
van Es

“We hebben manieren bedacht om kunst toegankelijker te maken en de kloof tussen generaties te verkleinen.”

*Een interview met Daniel van Es (Take pARTner 2014-2016)
door Cherylia Boussakou (Take pARTner 2021-2023)*

Cherylia: Kun je jezelf even kort voorstellen?

Daniel: “Ik ben Daniel van Es, 25 jaar, en ik heb tien jaar geleden meegedaan met Take pART.”

Wat kun je je nog herinneren van Take pART?

“Mijn handvaardigheidslerares op het Insula College kende iemand via via en zei dat ik me moest aanmelden als jeugdambassadeur voor het Dordrechts Museum. In het begin was het heel erg uitzoeken: wat gingen we doen en wat verwachtte het museum van ons? De eerste twee jaar stonden in het teken van experimenteren, grenzen verleggen en vooral veel plezier maken. Ik heb er vrienden voor het leven aan overgehouden.”

Hoe deden jullie dat precies, Take pART opbouwen?

“We begonnen met een interactieve rondleiding. In groepjes mochten we routes uitstippelen door het museum en via podcatchers, een audiotourapparaat, konden bezoekers deze volgen. We zochten schilderijen uit, schreven scripts en maakten filmpjes. De focus lag op het verjongen van het museum en het aantrekkelijk maken voor een jonger publiek door middel van interactie.”

Merkte je dat er toen veel jonge mensen op het museum afkwamen?

“In het begin kwamen vooral vrienden, familie en mensen van school. Maar tijdens evenementen zoals Museumnacht groeide het publiek. We organiseerden livemuziek, glow-in-the-dark-effecten en interactie met kunst, zoals geuren bij schilderijen om een extra zintuiglijke ervaring te creëren. Via via hadden we een band geregeld en er was van alles te doen in alle museumzalen. Mensen kregen lichtgevende bandjes en de lichten waren gedimd. Wauw! Drama en sensatie.

In één zaal legden we allerlei symbolische dingen uit door letterlijk voorwerpen bij de kunstwerken te leggen. Dus bij een schilderij waarop een overleden kind was afgebeeld, legden we een schedeltje of vertelden we dat het om een dood kind ging. Er was ook een schilderij dat ging over een vrouw die zichzelf verkocht in plaats van vis op de markt. Daar hebben we toen gewoon een dildo bij gelegd – heel duidelijk, heel shockerend. Alles om de aandacht te trekken en ervoor te zorgen dat mensen naar dat schilderij zouden kijken, het meer zouden beleven. Dat je naar dat schilderij kijkt en misschien denkt: dat is een mooie vrouw met oorbellen die vis verkoopt op de markt. Maar hoe komt ze aan die oorbellen? En verkoopt ze wel echt alleen vis?”

Je moest ook rondleidingen geven. Hoe heb je die ervaren? Vond je het spannend?

“Gek genoeg vond ik de digitale rondleidingen spannender dan de live rondleidingen. In het echt kon je improviseren, maar bij een opname lag alles vast en werd het steeds herhaald. Dat gaf meer druk.”

Heeft Take pART je dingen laten doen die je anders niet had gedaan?

“Absoluut. Ik had nooit eerder tentoonstellingen voorbereid, naar een depot gegaan of nagedacht over hoe bezoekers kunst beleven. Het gaf me niet alleen nieuwe skills, maar ook een bredere blik op kunst en musea.”

“Take pART heeft me niet alleen nieuwe skills, maar ook een bredere blik op kunst en musea gegeven.”

Wat voor skills heb je ontwikkeld in je tijd bij Take pART?

“Door Take pART heb ik geleerd te brainstormen in een groep en creatieve ideeën te vertalen naar concrete plannen. Het was een leerproces om creativiteit te combineren met realiteit: wat werkt praktisch en hoe bereik je je publiek op de juiste manier?”

Hoe denk je dat de rollen van jongeren en volwassenen verschillen in een museum?

“Jongeren zijn cruciaal om kunst en creativiteit door te geven aan de volgende generatie. Het museum zag een gat in de bezoekersgroep en vroeg ons hoe zij jongeren beter konden bereiken. Wij bedachten manieren om kunst toegankelijker te maken en de kloof tussen generaties te verkleinen.”

Heeft Take pART invloed gehad op je huidige werk?

“Zeker. Ik ben nu videogamedesigner en werk dagelijks met de vraag: hoe zorg ik dat mensen een ervaring beleven zoals ik die bedoeld heb? Take pART was mijn eerste ervaring met hoe ideeën in de praktijk uitpakken en hoe je daar invloed op kunt uitoefenen.”

Denk je dat je zonder Take pART een ander beroep had gekozen?

“Niet per se, maar het heeft me wel laten zien hoeveel verschillende carrièremogelijkheden er binnen de kunst en cultuur zijn. Niet alleen als kunstenaar, maar bijvoorbeeld ook in de organisatie, restauratie en educatie.”

Is er nog iets dat je kwijt wilt over Take pART?

“Musea moeten jongeren kunst laten ervaren in plaats van direct te overspoelen met theorie. Net als bij videogames: je begint met iets aantrekkelijks en ontdekt gaandeweg de diepere lagen. Take pART heeft die brug tussen jongeren en musea mede gebouwd en dat blijft waardevol.”

Daphne

van Daalen

“Take pART is een veilige en ondersteunende omgeving waarin jonge mensen zich kunnen ontwikkelen.”

Daphne van Daalen, voormalig Take pARTner en nu coach bij het programma:

“Sinds 2022 werk ik bij TakepART, eerst als Take pARTner en nu als ‘peer-to-peer-coach’. Het doel van zo’n coach is om een toegankelijk aanspreekpunt te zijn voor de Take pARTners, en praktisch te ondersteunen bij de coördinatie van het programma. In de afgelopen jaren heb ik echt van alles gedaan, zoals bijdragen aan de social media-accounts, een luisterend oor bieden aan de deelnemers, bezoekers schminken op familiedagen, en letterlijk en figuurlijk de slingers ophangen.

Take pART is een veilige en ondersteunende omgeving waarin jonge mensen zich kunnen ontwikkelen. Het is een betaalde bijbaan, maar biedt ook veel begeleiding en ruimte voor je eigen creatieve invulling. Ik vind het zo tof om elk jaar te zien hoe de Take pARTners zich door het jaar heen zelfverzekender gaan voelen. Ik ben trots op de groei die we de laatste jaren als programma en team hebben doorgemaakt, en kijk met enthousiasme uit naar de toekomst!”

Masja de Boer

“Ik zit prettiger in mijn
vel sinds ik meedoe
aan Take pART.”

Een interview met Masja de Boer (Take pARTner 2023-2025)
door Cherylia Boussakou (Take pARTner 2021-2023)

Cherylia: Kun je jezelf even kort voorstellen?

Masja: “Ik heet Masja de Boer, ik ben 17 jaar en ik zit op het Johan de Witt Gymnasium.”

Hoe ben je bij Take pART terechtgekomen?

“Vorig jaar heb ik ook meegedaan. Mijn kunstdocent gaf me een flyer en ik dacht: dit is cool. Ik heb er heel erg van genoten. Het was anders dan alles wat ik eerder had meegemaakt en ik leerde veel. Ik wilde nog meer leren en een groter onderdeel worden van de kunst- en cultuursector.”

Was je al eerder in het Dordrechts Museum geweest?

“Nee, of misschien één keer met school.”

Kun je een aantal dingen opnoemen die je vorig jaar hebt gedaan?

“Ik heb meegewerkt aan Art After Dark en een project gedaan met ouderen. We bezochten ze en deden activiteiten samen. Later kwamen ze naar het museum, wat supervet was. Rondleidingen heb ik ook gegeven. In het begin vond ik dat spannend, maar toen ik het eenmaal deed, vond ik het leuk. Nu geef ik zelfs extra rondleidingen. Eerst werd ik aangemoedigd om het te proberen, maar nu wil ik zelf meer doen.”

Had je dit zonder Take pART ook kunnen doen?

“Absoluut niet. Ik ben best verlegen en sociale situaties vind ik spannend. Dit was een grote stap voor mij. Door Take pART stap ik sneller op mensen af en begin ik makkelijker een gesprek. Ik zit prettiger in mijn vel sinds ik meedoe.”

Wat zou je volgend jaar nog willen leren?

“Ik wil socialer worden, binnen Take pART en daarbuiten. Ik wil mezelf verder ontwikkelen en ontdekken wat ik wil, ook qua studie en werk. Take pART helpt ook op dat gebied, door onder meer de contacten die je legt en de kansen die je krijgt. Je werkt ook samen met andere jongerenafdelingen. Ik heb nog geen idee wat ik later wil doen. Ik sta nog open voor alles, zelfs een bètarichting.”

Wat is je favoriete project dat je hebt gedaan?

“Art After Dark vond ik geweldig, een evenement ná sluitingstijd in het museum. Het voelde alsof wij echt invloed hadden op het evenement en de verantwoordelijkheid kregen. Tijdens dit evenement gaf ik ook mijn eerste rondleiding; dat was een groot ding. Ik waardeer het dat het evenement helemaal in onze handen lag. Bijna alles wat we wilden, kon gewoon. Het voelde goed om zoiets groots te mogen doen. Het heeft me een andere kijk op het museum gegeven.”

“Take pART helpt je ook verder op het gebied
van werk en studie.”

Voelde je je gelijk aan de andere medewerkers van het museum?

“Ik kijk wel op tegen de andere medewerkers, maar ik weet niet of dat aan mijn rol ligt of aan mezelf. Toch staat het museum open voor onze inbreng.”

Hoe zou je Take pART beschrijven? Wat is de essentie?

“De essentie van Take pART is tweedelig. Enerzijds verbinden we jongeren met het museum door zelf projecten te verzinnen. Projecten door en voor onze generatie; dat maakt het toegankelijker. Een mooi voorbeeld van zo'n project is mijn rondleiding over muziek en kunst. Ik liet deelnemers muziek koppelen aan schilderijen. Jongeren vonden dat heel leuk en herkenbaar. Anderzijds helpt Take pART ons in onze persoonlijke ontwikkeling.”

Is er nog iets over Take pART dat je kwijt wilt? Als je stopt, kom je dan nog langs in het museum?

“Take pART is supertof. Het museum zal altijd een plekje in mijn hart hebben, dus ja: ik zal zeker terugkomen!”

Joëlle
Hoogendoorn
Coördinator Take pART

“Een toekomstbestendig en betekenisvol museum dóór jongeren.”

De afgelopen vijf jaar heb ik als coördinator samengewerkt met de Take pARTners, de jongerenafdeling van het Dordrechts Museum. “Waarom werkt een museum samen met jongeren?”, is een vraag die mensen me heel vaak stellen. Een kort antwoord is: omdat we het als stedelijk museum belangrijk vinden om een relevante en toegankelijke plek te zijn voor de verschillende inwoners van Dordrecht en de Drechtsteden. Met Take pART geven we jongeren eigenaarschap en verantwoordelijkheid binnen het museum. Onze vraag aan jongeren is oprecht; we geloven in de eigenheid en het perspectief dat ieder van hen meebrengt. Het zijn stemmen die gehoord mogen worden.

Geduld en flexibiliteit

Maar een kort antwoord is niet altijd het beste antwoord. Het samenwerken met ondervertegenwoordigde publieksgroepen, zoals jongeren, in een museum is complex. Het vraagt veel flexibiliteit en geduld. Als museum vinden we dit de moeite waard, omdat jongeren grootse ideeën hebben over het museum van hun dromen: een museum dat bij hen past. Wat hun betreft mogen veranderingen in de collectie en de programmering liever vandaag dan morgen plaatsvinden.

Een museum is een construct waarin het conserveren van objecten voor de toekomst centraal staat. Door deze tunnelvisie vergeten we echter dat we deze objecten bewaren voor de mensen van de toekomst. Het is die toekomst die de kans moet krijgen om op een eigen manier een duurzame relatie met het museum op te bouwen. Het museum moet daarop anticiperen om niet vast te blijven zitten in conservatieve opvattingen. Een museum leeft en beweegt mee met de tijd.

Hiërarchie doorbreken

Jongeren zijn altijd klaar om in het museum te werken, maar is de organisatie zelf wel klaar voor jongeren? Om dit goed te doen en daadwerkelijk te integreren, moeten hiërarchieën worden doorbroken. In een tijd waarin je als jong persoon vaak een oneerlijk aantal jaren werkervaring moet hebben voordat je een plek binnen een organisatie kunt krijgen, pakken we dat in Dordrecht anders aan. We doorbreken traditionele patronen van ‘zo doen we het altijd’ en passen ons aan de doelgroep

aan met wie we willen samenwerken. Zo sturen jongeren bijvoorbeeld een WhatsApp-bericht om te solliciteren, in plaats van een formele sollicitatiebrief, waarna we iedereen uitnodigen voor een gesprek. En de werkmomenten vinden niet plaats tijdens schooltijden, want anders kunnen ze sowieso niet.

“Jongeren maken de museale blinde vlekken zichtbaar en zetten het museum met beide benen op de grond.”

Nieuwe perspectieven

In het Dordrechts Museum nemen we de jongeren niet aan als volwaardige werknemers vanwege hun ervaring, maar omdat ze een ander perspectief in het museum brengen. Zij maken de museale blinde vlekken zichtbaar en zetten het museum met beide benen op de grond. Het museum is er voor alle mensen, nu en de toekomst.

Samenwerken met jongeren mag geen symbolisch subsidievinkje zijn. ‘Samen’ impliceert dat je daadwerkelijk iets samen doet. De toegevoegde waarde is er voor beide partijen. We krijgen geweldige reacties van bezoekers op de museumbordjes die door de Take pARTners zijn geschreven. Ze zorgen voor gelach in de museumzalen en vele reacties in de trant van ‘zo had ik het nog niet bekeken’.

Meer zelfvertrouwen

Daartegenover staat dat het ook de jongeren iets oplevert. Uit onderzoek blijkt dat het zelfvertrouwen van de Take pARTners flink toeneemt tijdens hun deelname. Ook jonge mensen zoeken een plek op deze wereld waar hun persoonlijke bijdragen worden gewaardeerd en duurzaam worden ingezet. Zo dragen deze bordjes voor zowel het museum als de Take pARTners bij aan een verrijking.

Een kort antwoord is niet altijd het beste antwoord. Maar in dit geval stellen we de verkeerde vraag. De vraag zou niet moeten zijn: waarom zouden we samenwerken met jongeren, maar: waarom zou je niet samenwerken met jongeren? We conserveren kunst voor de toekomst, maar als deze objecten voor de toekomst geen betekenis hebben, dan sterft een museum. Door jongeren een relatie met het museum op te laten bouwen, maken we het museum niet alleen toekomstbestendig, maar ook betekenisvol voor de toekomst.

Norman Roubos

“Als Take pARTner
ben je een serieus
onderdeel van het
museum.”

Een interview met Norman Roubos (Take pARTner 2022-2024)
door Cherylia Boussakou (Take pARTner 2021-2023)

Cherylia: Kun je jezelf even kort voorstellen?

Norman: “Ik ben Norman Roubos, 19 jaar en heb twee jaar meegedaan aan Take pART. Momenteel focus ik me vooral op school.”

Hoe ben je bij Take pART terechtgekomen?

“Ik kende het Dordrechts Museum wel van naam, maar was er nooit geweest voor een bezoek. Mijn vader las over Take pART op teletekst en stuurde me de link. Hij zei: dit is echt iets voor jou. Ik heb het lang uitgesteld omdat ik nerveus was, maar uiteindelijk heb ik met hulp van mijn ouders toch gereageerd. Zij bleven me pushen; ik had nog steeds een beetje last van angsten. Ik durfde niet en was nerveus. Doe het nou maar gewoon, anders ga je spijt krijgen, zeiden ze. En toen werd ik uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek.”

Heeft Take pART je geholpen bij het overwinnen van je angsten?

“Zeker! Vooral bij het spreken voor groepen. Rondleidingen geven had ik nooit verwacht te doen; ik vond het spannend om voor mensen over kunst te praten. Gelukkig kreeg ik veel voorbereidingstijd en kon ik me focussen op onderwerpen die ik interessant vond. Zodra je begint, gaat het eigenlijk vanzelf. Nu heb ik geen problemen meer met rondleidingen geven.”

Je hebt twee jaar meegedaan aan Take pART. Wat is het grootste verschil tussen de twee jaren?

“In het tweede jaar werden de avondopenstelling en de rondleidingen gecombineerd, waardoor het organiseren intensiever werd. Ook mochten we bij de restauratieafdeling kijken, wat een unieke ervaring was.”

“Nu durf ik makkelijker op school presentaties
te geven en te communiceren met mensen.”

Wat heeft je het meest verrast in je eerste jaar?

“Dat we als een serieus onderdeel van het museum werden gezien. We hoorden er echt bij en werden gewoon erkend. Zo werden we uitgenodigd voor openingen en personeelsfeestjes en leerden we het managementteam kennen.”

Wat vond je het leukste aan je tijd bij Take pART? Heb je een bepaalde herinnering waar je vaak aan terugdenkt?

“Beide jaren waren leuk, maar de groepsdynamiek was heel anders. Je leert veel verschillende mensen kennen, wat het samenwerken en je zelfontwikkeling interessant maakt. Het organiseren van de avondopenstelling in mijn eerste jaar herinner ik me nog heel goed. Het was iets nieuws, de groep was gezellig en het bedenken en uitwerken van ideeën was geweldig.”

Had je een specifiek idee voor Art After Dark dat je leuk vond?

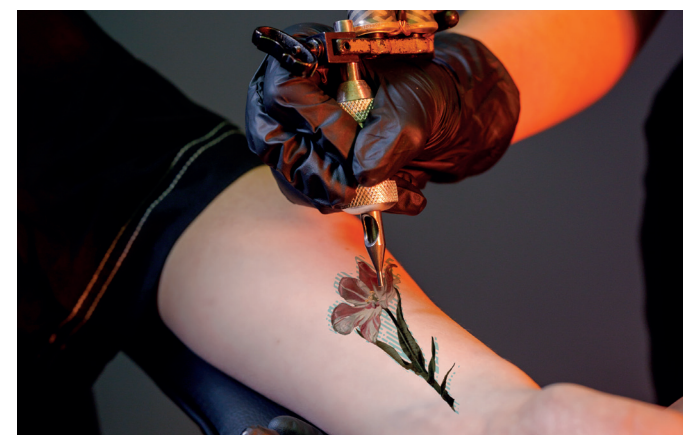
“De plaktatoeages! Dat was een geweldig idee, maar vanwege water in de buurt van kunstwerken lastig te realiseren. Toch lukte het ons om het door te zetten. Met gebruik van een plantenspuit mochten we toch tattoos plakken op bezoekers in de museumzaal.”

Wat was je favoriete dag of uitje?

“Ik vond alle uitjes leuk, maar het bezoek aan het Kröller-Müller Museum was bijzonder. We gingen met een privébus, omdat je er met het ov niet makkelijk kon komen. Dat was een grappige ervaring.”

Heeft Take pART je nieuwe vaardigheden opgeleverd?

“Ja, vooral spreken in het openbaar, plannen en samenwerken. Ik heb geleerd om beter te communiceren en feedback te geven in een groep met onbekende mensen. Nu durf ik makkelijker op school presentaties te geven en te communiceren met mensen. Bij Take pART komen allemaal mensen samen die elkaar niet kennen, met wie je dan moet samenwerken. Dat hielp enorm.”

Heeft Take pART invloed gehad op je studiekeuze?

“Niet per se. Ik wilde al naar het Grafisch Lyceum Rotterdam voordat ik meedeed aan Take pART.”

Wat heb je de afgelopen jaren geleerd over de culturele sector?

“Hoeveel er achter de schermen allemaal gebeurt en hoeveel mensen werken in een museum. Dat was echt een eye-opener.”

Als je een museumdirecteur zou zijn, wat zou je veranderen?

“Meer vrijheid in kunstbeleving. Niet alleen kijken, maar ook voelen, ruiken en proeven – een meer zintuiglijke ervaring.”

10 jaar Take pART

Rylan
Cornelia

“Ik denk dat ik nu
meer de tijd neem
om kunstwerken te
observeren en naar
details te kijken.”

Een interview met Rylan Cornelia (Take pARTner 2022-2023)
door Cherylia Boussakou (Take pARTner 2021-2023)

Cherylia: Kun je jezelf even kort voorstellen?

Rylan: “Ik ben Rylan Cornelia, 19 jaar oud, en ik doe momenteel de opleiding tot docent beeldende kunst aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam.”

Hoe ben je bij Take pART terechtgekomen? En hoe zou je het in je eigen woorden omschrijven?

“Mijn stiefvader en moeder hebben me aangespoord, en misschien een beetje geforceerd, om mee te doen. Het is een jongerenprogramma dat als doel heeft om het museum toegankelijker en populairder te maken voor jongeren. Maar als ik het in mijn eigen woorden moet omschrijven is het vooral een gezellige en leuke groep!”

Heeft Take pART je kijk op kunst veranderd?

“Ik denk dat ik nu meer de tijd neem om schilderijen echt te observeren en naar details te kijken. Dit komt mede door de VT- en VTS-trainingen die we hebben gedaan waarbij je leert doorvragen over kunstwerken.”

Welke tentoonstelling vond je inspirerend?

“De opening van de solotentoonstelling van Umar Rashid vond ik geweldig, vooral het gesprek met de kunstenaar zelf. Ook Kiss My Soul, een tentoonstelling over de liefde, was bijzonder omdat ik daaraan zelf heb bijgedragen.”

Welk Take pART-project is je het meest bijgebleven?

“Aan mijn rondleiding, waarin ik een speurtocht met dieren had verwerkt, denk ik nog vaak terug. In die rondleiding heb ik VTS (Visual Thinking Strategies) toegepast en vragen gesteld om mensen anders naar kunst te laten kijken. Hoewel ik spreken voor groepen nog steeds spannend vind, ben ik er trots op dat ik het heb gedaan. Ik vond het erg leuk om mijn maten en opa mee te nemen door het museum. Daarnaast kijk ik ook met plezier terug op de grote avondopenstelling Art After Dark, met de escaperoom en tijdelijke tatoeages.”

Wat vond je zo leuk aan Art After Dark?

“Dat het zo grootschalig was én de chaos van de escaperoom die desondanks goed werd ontvangen. We hadden er veel tijd in gestoken en het was gaaf om te zien hoeveel mensen op het evenement afkwamen.”

“Jongeren hebben een frisse blik en
kunnen nieuwe perspectieven brengen die
volwassenen misschien missen.”

Denk je dat jongeren en volwassenen een verschillende rol hebben in het museum?

“Jongeren hebben een frisse blik en kunnen nieuwe perspectieven brengen die volwassenen misschien missen. Dat was ook een van de doelen van Take pART: het museum toegankelijker maken voor jongeren. Ik zou mensen aanraden om naar het museum te gaan. Ze hebben gewoon hele mooie kunstwerken – waarom zou je die niet willen zien? De vaste medewerkers bij het museum hebben wel grotere taken natuurlijk, maar als Take pARTner heb je ook verantwoordelijkheden.”

Wat is je favoriete kunstwerk in het museum?

“Het schilderij De Kreeft van Erik Andriess is mijn favoriet, voornamelijk door het kleurgebruik met de donkerblauwe achtergrond en felle, geel-oranje tinten. Daarnaast heb ik bewondering voor een pointillistisch werk in de tweede zaal, vanwege het vakmanschap dat erin zit.”

Wat zou je jongeren die twijfelen om mee te doen aan Take pART willen meegeven?

“Gewoon doen! Het is een geweldige ervaring waar je geen spijt van krijgt. Ik heb het onwijs naar mijn zin gehad.”

Soesja Steehouwer

“Take pART heeft mijn passie vergroot en me laten inzien dat een carrière in de kunstwereld mogelijk is.”

Een interview met Soesja Steehouwer (Take pARTner 2019-2021)
door Cherylia Boussakou (Take pARTner 2021-2023)

Cherylia: Kun je jezelf even kort voorstellen?

Soesja: “Ik ben Soesja Steehouwer, 22 jaar, en ik heb mijn bachelor kunstgeschiedenis afgerond. Momenteel doe ik de master Educatie en Communicatie aan de Universiteit Utrecht.”

Was je, voordat je meedeed met Take pART, al eerder in het Dordrechts Museum geweest?

“Een paar keer, maar niet heel vaak. Sinds Take pART ga ik veel vaker naar musea, ook alleen. Ik had het idee dat je dat niet alleen kon doen; soms nam ik mijn moeder mee om haar dingen te laten zien. Nu voel ik me comfortabel genoeg om alleen naar musea te gaan.”

Hoe ben je bij Take pART terechtgekomen?

“Mijn moeder had een krantenartikel gezien. Ik dacht dat het iets heel serieus was en had daarom een formele sollicitatiebrief geschreven. Superzenuwachtig was ik voor het kennismakingsgesprek, maar dat bleek nergens voor nodig.”

Wat herinner je je nog van je tijd bij Take pART?

“Vooral dat ik me altijd serieus genomen voelde en een echt onderdeel van het museum. Take pART was geen los project, maar een volwaardige samenwerking. Ik vond het cool dat we met de volwassen medewerkers mochten meedoen. We schreven bijvoorbeeld tekstbordjes en deden mee aan de Dordtse Cultuurnacht

(Museumnacht). Ook kreeg ik de kans om een cursus online rondleiden te volgen tijdens de coronaperiode.”

Kun je meer vertellen over de Dordtse Cultuurnacht?

“We bedachten een concept waarbij we als levende kunstwerken naast schilderijen stonden. Tijdens de Cultuurnacht zat ik verkleed als een meisje uit een schilderij aan een tafeltje thee te drinken, net zoals zij in het schilderij Gezelschap in de koepel ‘Batavia’s Lust’ van David Bles. Ik koos een romantisch schilderij en vond een roze trouwjurk op Marktplaats om het na te bootsen. Ik leerde er alles over zodat bezoekers me vragen konden stellen. Dat was echt heel leuk.”

“Ik vond het fijn om te laten zien dat je kunst ook gewoon kunt ervaren, zonder alle feitjes te kennen.”

Hoe hebben jullie binnen Take pART geprobeerd om meer jongeren naar het museum te trekken?

“Onder meer door onze eigen tekstbordjes te schrijven en manieren te bedenken om het depot te verbinden met het museum. We mochten ook onze mening geven over wat jongeren zou aanspreken. Ik weet nog dat er grote

witte kasten op zaal stonden. Die hadden lades waarin je werk op papier kon bekijken. Maar ik wist zelf nooit wat er in die lades zat en dat je die gewoon open mocht maken. Daarom maakten we stickers om mensen erop te wijzen dat ze in de kasten mogen kijken.”

Wat was het leukste aan werken in het museum?

“Kunst toegankelijk maken voor iedereen, ongeacht leeftijd of kennis. Ik vond het fijn om te laten zien dat je kunst ook gewoon kunt ervaren, zonder alle feitjes te kennen. Het kan voor zoveel mensen leuk zijn – gewoon genieten van wat je ziet!”

Kun je een bijzondere herinnering delen?

“We ontmoetten een kunstenaar die zijn eigen verf maakt, Robert Zandvliet. Hij had een doos met eieren staan, en toen ik vroeg waarom, leerde ik dat eieren een ingrediënt kunnen zijn voor verf. Dat soort ervaringen zijn geweldig. Bij de Museum Jeugd Universiteit heb ik ook geholpen met het begeleiden van kinderen. Het was een minicollege over hoe verf wordt gemaakt en wat pigmenten zijn. En een mooie herinnering aan Take pART is natuurlijk dat ik allemaal nieuwe mensen heb ontmoet. Ik was een dorpsmeisje en vond het leuk dat ik vrienden in Dordrecht maakte hierdoor. Het was ook goed voor mijn zelfvertrouwen eigenlijk, als ik erop terugkijk.”

Hoe heeft Take pART je kijk op kunst veranderd?

“Ik had al een interesse in kunstgeschiedenis ontwikkeld op de middelbare school, maar Take pART heeft mijn passie vergroot en me laten inzien dat een carrière in de kunst mogelijk is.”

Waarom koos je het schilderij waarvoor je bent gefotografeerd?

“Ik ben gefascineerd door de Nederlandse Gouden Eeuw en verborgen symboliek in kunstwerken. Dit schilderij heeft dat allemaal en heeft mijn interesse in kunstgeschiedenis versterkt.”

Wat zou je jongeren willen meegeven die overwegen mee te doen aan Take pART?

“Ga ervoor! Het is een geweldige kans om kunst en cultuur van dichtbij te ervaren en je leert er enorm veel van.”

Dit boekje had niet tot stand kunnen komen zonder de bijdrages, inzet en deelname van alle alumni Take pARTners

Een speciale shout out naar:

Cherylia Boussakou – Interviewer & fotograaf
Meike Mingaars – interviewer

De geïnterviewden:

Masja de Boer	Rylan Cornelia	Bram Roelofs
Anika Hochstenbach	Daniel van Es	
Soesja Steehouwer	Norman Roubos	

Met bijdrages van:

Femke Hameetman	Paul Mentzel
Joëlle Hoogendoorn	Daphne van Daalen

Concept:

Paul Mentzel & Joëlle Hoogendoorn

Samenstelling boekje:

Kachiri van Zwam & Babette Spiering
Dordrechts Museum

Redactie:

Lindy Kuit

Vormgeving:

Studio Stegosaurus – Lisanne Versteeg (Take pARTner 2014-2015)

Met dank aan:

Gemma Mentzel Fonds, Fonds 21 en het Dordrechts Museum

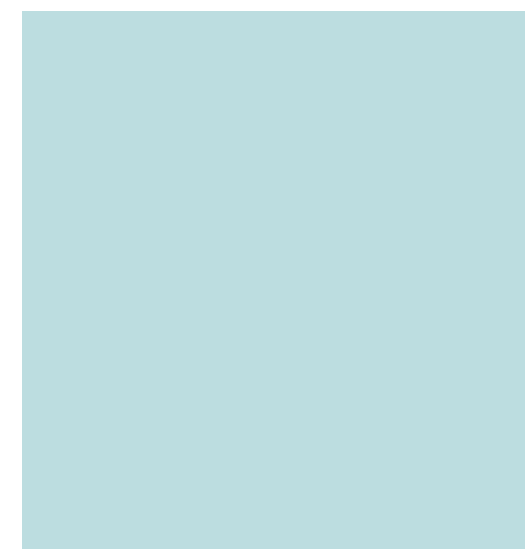
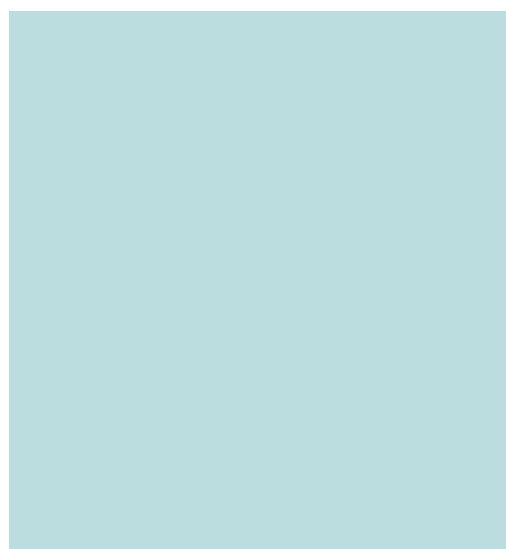
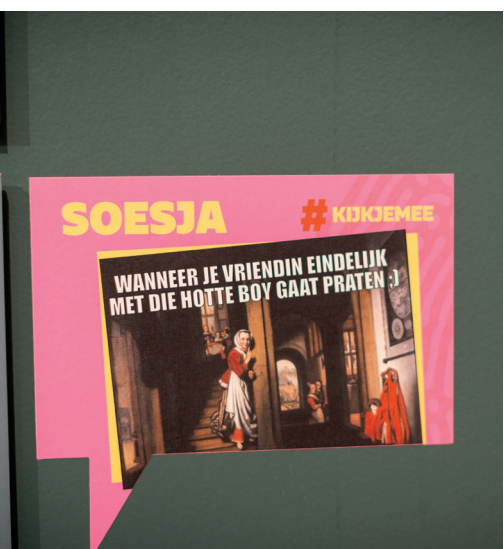
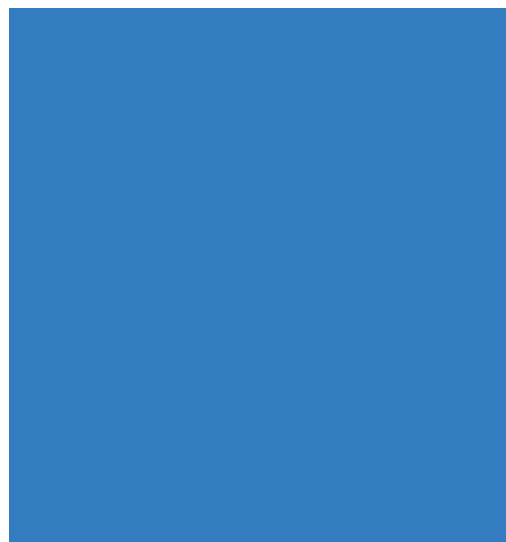
Voor meer informatie over Take pART, kijk op:
www.take-part.nl

FONDS 21

GEMMA
MENTZEL
FONDS

DORDRECHTS
MUSEUM

**GEMMA
MENTZEL
FONDS**

FONDS 21

